

Pau Salvans (Olot): «Ni jo mateix m'esperava tornar tan fi»

Des que va tornar al gener procedent del Sant Andreu, l'extrem de Gualba ha fet dos gols i una assistència en tres partits amb el conjunt garrotxí

Ara fa unes setmanes, a mitjan gener, Pau Salvans entrava per la porta del vestidor del Municipal saludava Roger Vidal feia quatre bromes amb els companys de com havien anat els Reis i el tió i deixava la bossa amb les botes i el necessari a la taquilla. Res havia canviat respecte al juny passat si no fos perquè havia deixat les coses dues taquilles més enllà de la que tenia la temporada passada. Com si mai se n'hagués anat, Salvans ha tornat en estat de gràcia i amb dos gols (Alcoi i Lleida) i una assistència en tres partits ha ajudat l'Olot a escalar llocs a la classificació i anar escapant del perill. «Ni jo mateix m'esperava tornar tan fi», confessa el vallesà, que en quatre minuts a Alcoi, cinquanta-tres contra el Sant Andreu i un quart davant l'Atlètic Lleida ha donat un rendiment immediat d'allò més benvingut als de Roger Vidal. Després d'una temporada notable el curs passat amb el conjunt garrotxí (26 partits i 3 gols), l'extrem de Gualba va signar a l'estiu pel Sant Andreu. «El projecte era molt ambiciós, amb l'objectiu de pujar i qui sap si la temporada que ve podia estar a Primera RFEF». Una lesió, i posterior recaiguda, van complicar una primera volta que va acabar amb la notícia que el Sant Andreu no hi comptava per a la segona part del curs. I a partir d'aquí, Salvans ho va tenir clar. «Ja havia parlat amb en Lluís Micaló i en Roger que si sortia del Sant Andreu, tornava a l'Olot sense cap mena de dubte. Hi havia estat molt còmode i ho tenia clar». I cap a la Garrotxa falta gent. «Em pensava que em costaria un xic més després de dos mesos aturat per la lesió. El vestidor és gairebé el mateix i hi estic molt a gust. Realment, hi ha molt bon ambient i venim a entrenar amb ganes», revela. Amb tot a la segona volta per jugar, Salvans es marca el repte «d'igualar o superar» els sis gols que va fer amb el Prat, a Segona B, i que són el seu sostre. De moment ja n'ha fet dos. I amb la ratxa de 10 punts de 12 possibles, que es pot somiar amb fites més altes? «L'objectiu realista és la salvació, però si apareix la possibilitat de fer el play-off i somiar, per què no? Seria espectacular per l'Olot».

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/02/10/pau-salvans-olot-jo-mateix-126636218.html>